

Değişimin Ayak Sesleri

– nurcan-dogru · 04 Mayıs 2024

Hayallerim gökyüzünde bulutların ötesinde, dilden dile, mürekkepten kağıda dökülürken.
Sancılı yüreğimden döküldü kelimeler.
Yürekten gelen bu nağmeler, derinlerde bir yerlerde gülüşlerimi özlettiler.
Gözyaşların sevinçle aktığı aşkların yaşandığı bir dünya dilerken yürekten
Tek gördüğü gözyaşı, değersizlik duygusu, aldanılmışlığın hezeyanı
Uğursuz tarihler arasında geziniyordu belki de en coşkuyla beklediği heyecanlar
Durup nefes almanın kıymetini bilemediği değerli dakikalar gidiyordu birer birer
Tüm bedeni yıllara dirense de ruhu biraz daha yaşlı, gözü nemli oluyordu son zamanlarda
Hasret rüzgarları tatlı tatlı değil, sert esiyordu zihninin köşelerinde
Değişim istiyordu, hızla gerçekleşecek
Coşkulu semalarda gezdirecek
Dakikaların, saniyelerin nasıl geçtiğini bilemeyecek
Hüsranların son bulduğu,
Sevgi dolu insanların etrafını çevrelediği alanlar görmeyi dileği
Mucizeler istiyordu, mucizeler
Şansının dönmesi için çok uğraştığı anlar değil, kolaylıkla şansının yaver gittiği dönemler ve dönemeçler
Hayatı zor görmüyordu, belki de kendisi zorlaştırıyordu zihninin karanlıklarından kurtulamazken
Acı bedenini korkulara bırakmışken, soğuk sularla çırpınıyordu kurtulmak istercesine
Ayaza kesmiş, çılgın zincirlere vurulmuş ayakları değişime direniyordu

Biliyordu, tüm bedeninde sarsılırcasına hissedebiliyordu
Değişimin sancılarını
Evet, farkındaydı, artık hareket zamanıydı
Silkelenmeli, kendine gelmeli, dar vakitlerden kendini kurtarmalıydı
Biliyordu ve çok istiyordu
Kendini ispatlamalıydı, kendi kendine
Başarabilirdi, yüreği coşkuyla, bir atın toprağı nalıyla tepercesine tepiyordu bedenini
Kan damarlarından artık coşkuyla, heyecanla atıyordu, durmak istemiyordu
Son bir şey bekliyordu, oda gelmek bilmiyordu
Biliyordu gelecekti en kısa zamanda, hissediyordu
Değişim nalin giymiş kadın gibi salına salına gelmiyordu, gümbür gümbür beyaz atlılar gibi coşuyordu
Zihni değişimi istiyordu
Çıldırılmış, çılgına dönmüştü bedeni, zihni, kalem tutan elleri
Şanslı dönem gelip kapıyı çalmıştı
Kapıyı açmaya ramak kalmıştı
Eli kapı tokmağında, kalbi güm güm atarken, soluğunu heyecanla tutuyordu
Biliyordu kapı ardındaki ışık göz kamaştırıcıydı, şahaneydi ve muhteşemdi
Elleri titriyordu bilinmezliğe açılan kapının kendini götürceği yeri görmek istiyordu
Gözleri harikalar yaratıyordu binbir hülyalar arasında
Nehir masallardaki gibi coşuyordu bedeninde parıl parıl yıldızlar saçarak
Şans çiçeği kırmızı tomurcuklarını açmışlardı göğün en tepelerinde
Çan sesleri duyuyordu zihninin en çılgın, en derin yerinde
Ve Ezanlar okunuyordu değişimi müjdelercesine
Mutluluk dansı yapıyordu karnındaki kelebekler
İçinden sayıyordu artık bir, iki, üç....
Ve Mutlu SON

Titreyen elleri açtığında kapıyı
Kalbi yerinden çıkarcasına çarparken
Gözleri kamaştıran ışıklı yol aydınlanıp, pusu kaldırırken
Netlik ortaya çıktığında anladı heyecanının nedenini
En muhteşem şey işte bu sevgi, güzellik, şahanelikteydi.
Yaradan isteği kabul etmiş, gönüldeki talebi yerine getirmişti.
Kul'u Ya Allah demiş kapıdan girmiş, hayata geliş amacını yerine getirmek için yola koyulmuştu
Bir film yeniden başlamıştı
Yeniden doğuş hikâyesi gibiydi
Yıllar önce kaybettiği kahkahalar sarmalandığı çevresini dolduruyordu,
Göz yaşları artık mutluluktan akıyordu
Bu muhteşem, değerli hazine karşısında nutku tutularak izliyordu dünyayı

Yaradan ne güzel yaratmıştı,
Resmeden ne güzel resmetmişti evreni
Müziğin ritmi ne şahaneydi, ışıl ışıldı müziğin sesleri
Ne güzeldi hikayeleri, gönülden kaleme yansması mucizeviydi
Ve Őüküler her yerdeydi.